

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Declarationes Cardinalium

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

rum privilegiorum reuocatorio. Vide etiam Portellum Ver. Decima, numero 3, parte 3. tr. 1. ref. 23.

Laiici vero 2. Laiici ex prescriptione immemorabili sine titulo sunt immunes à solutione decimarum, ex cap. auditis, de praescriptio ex prescriptione quadraginta annorum cum titulo, & consuetudine quadraginta annorum sine titulo. Dispensationes autem inter consuetudinem, & prescriptionem est, quia consuetudo respicit communitatem quae per diuturnum usum legitimo tempore continuatum potest legem derogare: praescriptio vero respicit priuatam personam, cuius usus quantumvis continuatus non potest legem introducere, aut abrogare. Ita Layman libro 4. tractat. 6. capite 7. num. 9. & alij contra Barbatium vol. 2. cons. 35. & alios Iurisperitos dicentes, per prescriptionem laicum non posse omnino eximi ab onere decimarum, sed tantum in partem, ut scilicet loco decimae soluat vigesimam, aut trigesimam partem. Adde, quod Henricus in 2. 2. disputatione 5. quest. 3. dub. 2. numero 31. docent, ad prescriptionem sine titulo in causa decimarum sufficere tempus quadraginta annorum, & Palaus, tomo 2. tractat. 10. disputatione v. punct. 4. num. 6. probabile putat, ad consuetudinem contra decimas sufficere spatium decem annorum. Sed haec opiniones ex dictis non videntur. parte 3. tractat. 5. resolutione 77. & parte 3. tr. 14. ref. 4.

Causa decimarum ad iudicem Ecclesiasticum: nisi auctoritate Summi Pontificis contractu permutacionis translatae sint. Vide infra V. Index Ecclesiasticus num. 4.

DECLARATIONES CARDINALIUM.

Adhoc ut declaratio S. Congregationis Cardinalium Interpretum, C. Summa Diana

cilij Tridentini habeat vim legis requiritur 1. ut sit signata Sigillo Praefecti, & Secretarij eiusdem Congregationis, pro tempore existentium. 2. ut sit facta consilio Pontificis, idque in ea exprimatur. 3. quod solum declaret, non dispense, restituat &c. Hurtt. var. 10. tr. 3. c. 6. ref. 45. 4. ut Papa de Breue, quo iubeat eas seruari, vel quod Auditor Camerae, det monitorium in earum executionem, seu mandet eas seruari sub censura. Bossius de Iubilaeo sect. 3. cas. 2. n. 23. cui insuper addit Dicitillus de sac. 10. 2. tr. 8. di. p. 10. dub. 9. quod debeant esse omnino eadem circumstantiae. Sed optandum esset hac in parte aliquid certi per Pontificem definiti interim tamen standum magis est pro declarationum Auctoritate maiori. p. 11. tr. 8. ref. 53. & tr. 2. ref. 42.

DELECTATIO

Morosa.

Delectatio Morosa dicitur, consensus voluntatis in motu illicitos appetitus sensitiui. Hic autem consensus duplex esse potest, expressus, vel tacitus. Expressus est, quando voluntas acceptat delectationes huiusmodi positivè. Tacitus, quando post perfectam aduertentiam, & deliberationem adhuc motus illos relinquit, & non exerceat, quantum moraliter potest. Et in hoc secundo consistit proprie delectatio morosa, sic dicta, non à mora temporis, qua durat, sed ex morationis in repellendo. Quasi non solum sibi complacet de motu illicito, sed praeterea vult actum illicitum, & malum desiderium, de quo infra V. Desiderium.

Porro non solum est peccatum mortale, quando voluntas positivè consentit, sed etiam quando permisivè se habet non impediendo tales motus. Nam consensus interpretatiuus aequivalere formaliter. Ita Vasquez in par. 2. tom. 1. disput. 108. cap. 2. numero 2. & alij. Sed probabilis est opinio Cajetani, sum. V. Delectatio, quod